

โรคหัด

เอกสารข้อมูล

Measles - Fact sheet

Thai

ข้อเท็จจริงสำคัญ

- โรคหัดเป็นโรคติดเชื้อไวรัสที่ติดต่อได้ง่ายมาก ทำให้เกิดผื่นและมีไข้
- โรคหัดอาจทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนร้ายแรง เช่น ปอดอักเสบและสมองอักเสบ และอาจต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
- การฉีดวัคซีนเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันโรคและการแพร่กระจายของโรคหัด โรคหัดพบน้อยในออสเตรเลียเนื่องจากวัคซีนมีประสิทธิภาพในการป้องกันโรค
- การฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัดยังคงมีความสำคัญ เนื่องจากผู้คนนำเชื้อไวรัสกลับมาได้หลังจากเดินทางกลับจากต่างประเทศ
- โรคหัดยังคงพบได้ทั่วไปในหลายประเทศที่ชาวออสเตรเลียไปเที่ยวหรือไปเยี่ยมครอบครัวและเพื่อนฝูง
- หากคิดว่าท่านเป็นโรคหัด โปรดโทรแจ้งแพทย์ล่วงหน้า เพื่อให้แพทย์สามารถจำกัดการสัมผัสกับผู้อื่นเมื่อท่านมาถึง

โรคหัดคืออะไร?

โรคหัดเป็นโรคติดเชื้อไวรัสที่ติดต่อได้ง่ายมากและอาจก่อให้เกิดภาวะแทรกซ้อนร้ายแรงได้ ยังคงเป็นสาเหตุการเสียชีวิตที่พบบ่อยในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีในบางส่วนของโลก

ในอดีต การติดเชื้อหัดเป็นเรื่องปกติมากในออสเตรเลีย คนส่วนใหญ่ที่เกิดก่อนปี พ.ศ. 2509 จะเคยติดเชื้อหัดในวัยเด็กและมีแนวโน้มที่จะมีภูมิคุ้มกัน

ด้วยการฉีดวัคซีนป้องกัน ปัจจุบันโรคหัดจึงพบน้อยในออสเตรเลีย

อย่างไรก็ตาม โรคหัดยังคงพบได้ทั่วไปในหลายส่วนของโลก และยังมีการระบาดใหญ่เกิดขึ้นในหลายประเทศ ผู้ที่เดินทางไปต่างประเทศหรือเดินทางมายังออสเตรเลียอาจนำโรคนี้อมาด้วย จึงทำให้เกิดการระบาดของโรคหัดในชุมชน นี่คือเหตุผลสำคัญที่จะต้องแน่ใจว่าท่านได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัดเพื่อช่วยปกป้องตัวเองและชุมชนของท่าน

สิ่งสำคัญคือต้องแน่ใจว่าทุกคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2509 หรือหลังจากนั้นได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัดครบสองโดสแล้ว

อาการของโรคหัดมีอะไรบ้าง

อาการแรกเริ่มคือเป็นไข้ อ่อนเพลีย ไอ น้ำมูกไหล ตาแดงและรู้สึกไม่สบาย ไม่กี่วันต่อมาผื่นจะปรากฏขึ้น ผื่นจะเริ่มที่ใบหน้าแล้วลามลงมาถึงร่างกาย และคงอยู่ประมาณ 4-7 วัน ผื่นจะไม่คัน บางคนโดยเฉพาะเด็กเล็กอาจมีอาการท้องเสียร่วมด้วย

อาการของโรคหัดมักจะเริ่มปรากฏประมาณ 10 วันหลังจากสัมผัสกับเชื้อไวรัส แต่บางครั้งอาจใช้เวลาเพียง 7 วันหรือนานถึง 18 วัน ตามปกติผื่นจะปรากฏขึ้นประมาณ 14 วันหลังจากสัมผัสเชื้อไวรัสโรคหัด

หัดเป็นโรคร้ายแรง ผู้ป่วยเป็นโรคหัดมากถึงหนึ่งในสามจะมีภาวะแทรกซ้อน และหลายคนต้องเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาล ภาวะแทรกซ้อนของโรคหัดอาจรวมถึงการติดเชื้อในหู ท้องเสียและปอดบวม ประมาณหนึ่งใน 1000 คนที่เป็นโรคหัดจะเกิดภาวะสมองอักเสบ (สมองบวม)

โรคหัดแพร่กระจายได้อย่างไร?

โรคหัดมักแพร่กระจายเมื่อบุคคลหายใจเอาเชื้อไวรัสโรคหัดที่ปนเปื้อนจากการไอหรือจามที่อยู่ในอากาศของผู้ติดเชื้อ

โรคหัดเป็นหนึ่งในจำนวนโรคติดเชื้อที่แพร่กระจายได้ง่ายที่สุด การอยู่ร่วมห้องเดียวกับผู้ที่เป็นโรคหัดก็อาจทำให้ติดเชื้อได้

โดยปกติแล้วผู้ที่เป็นโรคหัดจะแพร่เชื้อได้ตั้งแต่มก่อนที่อาการจะเริ่มปรากฏจนถึงสี่วันหลังจากผื่นขึ้น

ใครบ้างที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคหัด?

ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัดได้แก่:

- ผู้ที่ไม่เคยติดเชื้อหัดมาก่อน **หรือ**
- ผู้ที่ยังไม่ได้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัดครบสองโดส **หรือ**
- ผู้ที่มีระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอ (เช่น ผู้ที่กำลังรับเคมีบำบัด หรือรังสีรักษาโรคมะเร็ง หรือผู้ที่กินยาสเตียรอยด์ในปริมาณสูง) แม้ว่าจะได้ฉีดวัคซีนครบถ้วนแล้ว **หรือ**เคยติดเชื้อหัดมาก่อนก็ตาม **และ**
- ผู้ที่เคยติดต่อกับผู้ที่เป็นโรคหัด

โรคหัดยังคงพบได้ทั่วไปในหลายประเทศ และมักมีการระบาดใหญ่เกิดขึ้น ผู้ที่เดินทางไปต่างประเทศมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัด หากไม่มีภูมิคุ้มกัน

จะป้องกันโรคหัดได้อย่างไร?

ฉีดวัคซีน

การป้องกันโรคหัดที่ดีที่สุดคือการฉีดวัคซีน วัคซีนโรคหัดสองโดส (ห่างกันอย่างน้อยสี่สัปดาห์) จะให้การป้องกันในระยะยาว อาจตลอดชีวิตใน 99% ของผู้ที่ได้รับการฉีดวัคซีน

ผู้ที่วางแผนจะเดินทางไปต่างประเทศควรปรึกษาแพทย์ประจำตัวหรือเภสัชกรเกี่ยวกับการฉีดวัคซีน ตรวจสอบว่าการฉีดวัคซีนครบถ้วนตามกำหนด และให้แน่ใจว่าได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัดครบถ้วนก่อนออกจากออสเตรเลีย

ในออสเตรเลีย เด็กจะได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัดสองโดสฟรี ภายใต้โครงการสร้างภูมิคุ้มกันแห่งชาติ (NIP) ดังนี้:

- อายุ 12 เดือน วัคซีนหัด คางทูม หัดเยอรมัน (MMR)
- อายุ 18 เดือน วัคซีนหัด คางทูม หัดเยอรมัน อีสุกอีใส (MMRV)

วัคซีนเหล่านี้ให้การป้องกันโรคคางทูม โรคหัดเยอรมัน (รูเบลล่า) และโรคอีสุกอีใส (วาริเซลล่า) รวมถึงโรคหัดด้วย

ผู้ที่วางแผนจะเดินทางไปต่างประเทศกับเด็กอายุระหว่าง 6 ถึง 18 เดือนควรปรึกษาแผนการเดินทางกับแพทย์ประจำตัว เนื่องจากเด็กที่จะเดินทางไปยังพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อโรคหัดสามารถรับวัคซีนป้องกันโรคหัดได้ตั้งแต่เนิ่นๆ

ผู้ที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2509 หรือหลังจากนั้น และไม่เคยติดเชื้อหัดมาก่อนควรไปพบแพทย์เพื่อให้แน่ใจว่าได้รับวัคซีนหัดครบสองโดส โดยเว้นระยะห่างอย่างน้อยสี่สัปดาห์ หากยังไม่ได้วัคซีนครบ สามารถรับวัคซีนฟรีในรัฐนิวเซาท์เวลส์

การฉีดวัคซีนมากกว่าสองโดสปลอดภัย ดังนั้นผู้ที่ไม่แน่ใจควรฉีดวัคซีน

สามารถฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัดได้ในรัฐนิวเซาท์เวลส์จากแพทย์ทั่วไปและเภสัชกรที่จดทะเบียน

เภสัชกรไม่สามารถให้วัคซีนป้องกันโรคหัดแก่เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี

สำหรับผู้ที่ไม่ใช่หลักฐานการฉีดวัคซีนครบสองโดส (ไม่ได้ขอรับการฉีดวัคซีนตามโครงการ NIP)

วัคซีนจะฟรี อย่างไรก็ตามเภสัชกรหรือแพทย์อาจคิดค่าบริการในการฉีด

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมโปรดดูที่ [Measles Vaccination FAQs](#) (คำถามที่พบบ่อย)

หลีกเลี่ยงการติดต่อกับผู้อื่น หากท่านมีอาการ

ผู้ที่มีอาการของโรคหัดควรโทรแจ้งล่วงหน้าเมื่อไปรับการรักษาที่สถานพยาบาล (เช่น แผนกฉุกเฉินหรือคลินิกแพทย์ทั่วไป) เพื่อแจ้งอาการให้เจ้าหน้าที่ทราบล่วงหน้า เพื่อการจัดเตรียมแยกตัวเมื่อไปถึง เพื่อลดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อไปยังผู้อื่น

ผู้ที่เป็นโรคหัดควรอยู่บ้านจนกว่าจะไม่แพร่เชื้อแล้ว (เช่น จนกว่าจะครบสัปดาห์หลังจากผื่นขึ้น)

เพื่อลดความเสี่ยงการแพร่ไปยังผู้อื่น

วินิจฉัยโรคหัดได้อย่างไร?

จะถูกสงสัยว่าเป็นโรคหัดเมื่อรู้สึกไม่สบาย มีอาการไอ น้ำมูกไหล หรือตาแดง และเป็นไข้ตามด้วยผื่น

เมื่อใดก็ตามที่สงสัยว่าเป็นโรคหัด ควรเก็บตัวอย่างจากจมูก คอ และปัสสาวะ เพื่อยืนยันการวินิจฉัยโรค อาจมีการตรวจเลือดเพิ่มเติมด้วย

การยืนยันการวินิจฉัยมีความสำคัญ เนื่องจากจะช่วยให้หน่วยงานสาธารณสุขสามารถติดตามผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคหัดได้อย่างรวดเร็ว

รักษาโรคหัดได้อย่างไร?

ไม่มีการรักษาเฉพาะสำหรับโรคหัด โดยปกติแล้วผู้ติดเชื้อหัดจะได้รับคำแนะนำให้พักผ่อน ดื่มน้ำมากๆ และกินยาพาราเซตามอลเพื่อให้ลดไข้

สำหรับหลายๆ คนโรคอาจรุนแรงจนต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

การสาธารณสุขรับมือกับโรคหัดอย่างไร?

แพทย์ โรงพยาบาล ห้องปฏิบัติการ โรงเรียนและสถานที่รับเลี้ยงเด็กต้องรายงานผู้ป่วยเป็นโรคหัดแก่หน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่

เจ้าหน้าที่หน่วยงานสาธารณสุขจะสัมภาษณ์แพทย์และผู้ป่วย (หรือผู้ดูแล) เพื่อหาสาเหตุของการติดเชื้อ ระบุบุคคลอื่นที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ ดำเนินมาตรการควบคุม (เช่นการฉีดวัคซีน และจำกัดการไปโรงเรียนหรือไปทำงาน) และให้คำแนะนำอื่นๆ

ผู้ที่ป่วยเป็นโรคหัดควรอยู่บ้าน ไม่ไปทำงาน ไม่ไปโรงเรียนหรือสถานดูแลเลี้ยงดูเด็กเป็นเวลาอย่างน้อยสี่วันหลังจากมีผื่นขึ้น

แบบฟอร์ม **Measles: Information for Contacts form (โรคหัด: ข้อมูลสำหรับผู้ติดต่อ)** มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับแพทย์ในการแนะนำผู้ติดโรคหัด ในการประเมินและ/หรือการให้ยาป้องกันหลังจากการสัมผัสโรค

ข้อมูลเพิ่มเติม

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ ที่หมายเลข 1300 066 055

หากท่านหรือบุตรมีอาการของโรคหัด และท่านมีความกังวล โปรดปรึกษาแพทย์ของท่านทันที หรือในกรณีฉุกเฉิน โทร 000 เพื่อรับคำแนะนำด้านสุขภาพ ท่านสามารถโทร Healthdirect ที่หมายเลข 1800 022 222 เพื่อขอคำแนะนำฟรีตลอด 24 ชั่วโมง หรือพูดคุยกับเภสัชกรในพื้นที่ของท่านได้